

مجمع عمومی
شورای امنیت

پخش: همگانی
مورخ ۱۰ دسامبر ۲۰۱۹
متن اصلی: انگلیسی

شورای امنیت
سال هفتاد و چهارم

مجمع عمومی
جلسه هفتاد و چهارم
آجندا شماره ۳۶
وضعیت افغانستان

وضعیت افغانستان و پیامد های آن بر صلح و امنیت جهانی

گزارش سرمنشی

I. مقدمه

- این گزارش به تاسی از قطعنامه شماره ۶۸/۱۱ مجمع عمومی و قطعنامه شماره ۲۴۸۹ (سال ۲۰۱۹) شورای امنیت ترتیب شده که طی آن از سرمنشی ملل متحد خواسته شده بود تا هر سه ماه در مورد تحولات در افغانستان گزارش بدهد.
- این گزارش معلومات تازهی را در رابطه به فعالیت های ملل متحد در افغانستان به شمول تلاش های سیاسی، بشردوستانه، انکشافی و حقوق بشری از زمان صدور گزارش قبلی که به تاریخ ۳ سپتامبر ۲۰۱۹ ارائه شده بود، (-/A/74/348) فراهم می نماید. (S/2019/703)

II. تحولات مرتبط

- در مدت تحت پوشش این گزارش، انتخابات ریاست جمهوری از جمله برجسته ترین انکشافات سیاسی در افغانستان بود چنانچه این انتخابات نخستین رقابت در قوه مجریه پس از آغاز دهه تحول (۲۰۱۵ - ۲۰۲۴) می باشد. میزان اشتراک مردم در این انتخابات ۲۸ سپتامبر ۲۰۱۹ پائین تر از انتخابات های ریاست جمهوری و پارلمانی بود که بالترتیب در سال ها ۲۰۱۴ و ۲۰۱۸ برگزار شد. نتایج این انتخابات الی تهیه این "گزارش اعلان نشده است. تصمیم ایالات متحده امریکا مبنی بر توقف گفتگو ها با طالبان که به تاریخ ۷ سپتامبر اعلان شد، یک سلسله بحث های دیپلماتیک از سوی طرف های ذیدخل را در پی داشت تا زمینه برای روند صلح مساعد شود. وضعیت امنیتی کماکان شکنند باقی ماند و اکثراً تعداد زیاد رویداد های امنیتی مشخصاً در حوزه های جنوبی، شرقی و شمالی کشور به وقوع پیوست. از ۱ جنوری الی ۳۰ سپتامبر ۲۰۱۹، میزان تلفات ملکی از زمانی که یوناما ثبت منظم این آمار را در سال ۲۰۰۹ آغاز کرد، به بلند ترین حد در یک ربع رسید. "گفتگو ها میان دولت افغانستان و تمویل کننده گان کلیدی در مورد تطبیق چارچوب حسابدهی متقابل ژنیو ادامه یافت. وضعیت کمک های

بشردوستانه کماکان رو به وخامت بوده و تخمین زده می شود که ۹.۳۸ میلیون تن در سال ۲۰۲۰ به این کمک ها نیاز داشته باشند در حالی که این رقم در سال ۲۰۱۹ به ۶.۳ میلیون تن می رسید.

الف. تحولات سیاسی

۴. بمنظور آمادگی برای انتخابات ریاست جمهوری، کمیسیون مستقل انتخابات به تعداد بیشتر از ۲۰۰۰۰۰ کارمند انتخابات را جهت توظیف در ۵۳۷۳ محلات تعیین شده رأی دهی استخدام و آموزش داد. به تعداد حدوداً ۱۲۵۰۰۰ نفر که ۳۷ درصد آن را زنان تشکیل میداد، از سوی ۱۳۱ نهاد اعتبارنامه بدست آوردند تا از این پروسه در روز انتخابات نظارت نمایند. این افراد شامل نمایندگان نامزدان، ناظرین احزاب سیاسی، ناظرین داخلی، نمایندگان رسانه های ملی و بین المللی و مهمانان ویژه بودند. مأموریت حمایت قاطع سازمان پیمان انلاننتیک شمالی (ناتو) حمایت های امنیتی و لوژستیک را به نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان فراهم نمودند. انتخابات تحت یک چهارچوب قانونی جدید که مبتنی بر مقتضیات سیاسی و اصلاحات به اساس تجارب کسب شده از انتخابات پارلمانی سال ۲۰۱۸، منجمله تقاضا ها مبنی بر کارگیری از تکنالوژی ایجاد گردیده بود، برگزار شد.

۵. مطابق به قانون انتخابات، زمان رسمی کارزار های انتخاباتی به تاریخ ۲۵ سپتامبر پایان یافت. یک تعداد از نامزدان ریاست جمهوری در مورد عدم فرصت های مساوی شکایت نمودند و به دلیل اینکه آنان زمان کارزار های انتخاباتی را بخاطر عدم اطمینان در مورد پروسه صلح از دست دادند، خواهان به تعویق انداختن انتخابات گردیدند. از جمع ۱۸ نامزد انتخابات ریاست جمهوری، چهار نامزد که عبارتند از زلمی رسول، شیدا محمد ابدالی، حاجی محمد ابراهیم الکوزی و نورالحق علومی، رسماً از پروسه کنار رفته و حمایت شانرا از نامزدی رئیس جمهور اشرف غنی اعلام نمودند. حنیف اتمر باوجودیکه از نامزدی خود رسماً کنار نرفت، ولی اعلان نمود که اشتراک خود در پروسه انتخابات را به حالت تعلیق درخواهد آورد. وی حمایت اش را از هیچ یک از نامزدان دیگر اعلام نکرد.

۶. طالبان قبل از انتخابات اعلامیه های متعددی را جهت مانع شدن شهروندان از اشتراک در انتخابات پخش نمودند. دو روز قبل از روز رأی دهی، کمیسیون نظامی طالبان از افغانها خواست تا انتخابات ریاست جمهوری را تحریم نمایند چون آنها قصد دارند تا "مراکز و دفاتر" مربوط به انتخابات را مورد هدف قرار دهند. به جنگجویان طالبان هدایت داده شده بود تا از "هر آنچه در اختیار" دارند بمنظور این هدف کار گیرند.

۷. به تاریخ ۲۸ سپتامبر ۲۰۱۹ (۶ میزان ۱۳۹۸) رأی دهی در ۴۶۷۸ مرکز در سراسر کشور صورت گرفت و متباقی مراکز عمدتاً به دلیل ناامنی بسته باقی ماندند. مسایل تخنیکي چون فهرست نامکمل و یا ناقص رأی دهندگان و عدم فعالیت دستگاه های بایومتریک گزارش داده شد. از مجموع ۳۴ ولایت، کمیسیون مستقل انتخابات در ۹ ولایت به قطع شدید و کامل خدمات شبکه های مخابراتی از اثر حملات طالبان مواجه گردید. به تاریخ ۳ اکتوبر، کمیسیون مستقل انتخابات میزان احتمالی اشتراک در انتخابات را ۲.۶۹ میلیون نفر از مجموع تعداد ۹.۶ میلیون ثبت نام شده اعلان نمود. میزان اشتراک کننده گان به اساس تخمینی که از طریق دفاتر ولایتی کمیسیون جمع آوری شده بود، پیش بینی گردید.

۸. فضای آبی پس از انتخابات با ادعاهای اولیه پیروزی، نظریات متناقض پیرامون معتبر شناختن آرای بایومتریک در برابر آرای غیربایومتریک و تقاضا ها برای اعلان زودتر نتایج انتخابات همراه بود. به تاریخ ۳۰ سپتامبر، رئیس اجرائیه داکتر عبدالله طی یک کنفرانس مطبوعاتی بیان داشت که نتایج انتخابات از سوی کمیسیون مستقل انتخابات اعلان خواهد گردید و ادعا کرد که وی "بیشترین آرا" را بدست آورده است. به تاریخ اول اکتوبر، امرالله صالح، معاون اول دسته انتخاباتی رئیس جمهور غنی اعلان کرد که میزان آرای تیم اش نشان دهنده "پیروزی مستقیم" در روند اول است.

۹. به تاریخ ۲ اکتوبر، بنیاد انتخابات آزاد و شفاف افغانستان که یک نهاد غیردولتی است، از کمیسیون مستقل انتخابات خواست تا آرا را جمع بندی و نتایج آنرا بطور شفاف، بیطرف و مستقل اعلان نماید. این نهاد روی نیاز به ارائه معلومات بموقع و دقیق در مورد پروسه انتخابات تأکید نموده و از کمیسیون شکایات انتخاباتی خواست تا به شکایات انتخاباتی بموقع و مطابق چهارچوب قانونی رسیدگی نماید.

۱۰. هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان (یوناما)، برعلاوهٔ ارائهٔ کمک‌های تخنیکی به کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون شکایات انتخاباتی، به همکاری هایش در بخش انتخابات با شرکای ملی و بین‌المللی ادامه داده و روی شفافیت، بیطرفی و استقلالیت در پروسهٔ جمع‌بندی نتایج، ارائهٔ معلومات دقیق و بموقع به احزاب، رأی‌دهندگان و نامزدان به یک شیوهٔ سازنده تأکید نمود. همچنان یوناما از احزاب خواست تا مسئولیت کامل پروسه، بشمول ثبت هرگونه شکایت از طریق مقامات و طرز‌العمل‌های مربوط، را بعهدہ گیرند.

۱۱. در هفته‌های پس از انتخابات، مواد حساس انتخاباتی جمع‌آوری و فورمه‌های نتایج در حضور نمایندگان نامزدان و ناظرین شمارش گردیدند. کمیسیون شکایات انتخاباتی مجموعاً ۴۵۲۸ مورد شکایات مربوط به پروسهٔ رأی‌دهی و شمارش آرا را که عمدتاً به فهرست رأی‌دهندگان و عدم فعالیت درست دستگاه‌های بایومتریک مرتبط بود، بدست آورد.

۱۲. واکنش‌ها و مانورهای سیاسی در مورد شناسایی بایومتریک رأی‌دهنده‌گان در محراق جدال‌های پس از انتخابات قرار داشت. اگرچه تعداد زیادی از نامزدان و احزاب سیاسی از ابتدای پروسه به این باور بودند که کارگیری از تکنولوژی راه حل جلوگیری از تقلب است، اما استفادهٔ عملی از دستگاه‌ها و نرم‌افزارها به چالش مواجه شد. به تاریخ ۱۱ اکتوبر، شورای نامزدان ریاست جمهوری که یک گروه غیررسمی متشکل از چندین نامزد ریاست جمهوری می‌باشد، هشدار داد که در صورت معتبر شناختن آرای تثبیت‌شدهٔ غیربایومتریک، این شورا نتایج انتخابات را نخواهند پذیرفت. شورا با پخش یک اعلامیه به تاریخ ۱۷ نوامبر روی این موقف اش مجدداً تأکید نمود. حداقل هشت تیم انتخاباتی اعلام نمودند که آرای بدون شناخت بایومتریک را نخواهند پذیرفت. رئیس اجرائیه عبدالله نیز از این موقف حمایت نموده و تأکید کرد که صرف آرای تثبیت‌شدهٔ بایومتریک باید اعتبار داده شوند. به تاریخ ۱۳ اکتوبر، سه حزب سیاسی کوچک تقاضا نمودند که آرای تثبیت‌شدهٔ غیربایومتریک نیز باید اعتبار داده شوند.

۱۳. به تاریخ ۱۳ نوامبر، چندین نامزد انتخابات ریاست جمهوری کنفرانس‌های جداگانهٔ مطبوعاتی را دایر نمودند تا موقف شانرا در مورد انتخابات ریاست جمهوری اعلان نمایند. گلبدین حکمتیار، یک تن از نامزدان انتخابات ریاست جمهوری به تقلب گستردهٔ انتخاباتی به ویژه آرای غیربایومتریک اشاره نموده و خواهان ایجاد یک کمیسیون یا محکمهٔ بیطرف گردید تا جرایم و تقلبات انتخاباتی را مورد تحقیق قرار دهد. رحمت‌الله نبیل نامزد دیگر انتخابات ریاست جمهوری نیز ادعای تقلب گسترده در انتخابات را نمود. هر دو نامزد نگرانی‌های شانرا در مورد ناپدید شدن دستگاه‌های بایومتریک ابراز نموده و ادعای تقلب را نمودند.

۱۴. پس از به تعویق انداختن اعلان نتایج ابتدایی از ۱۹ اکتوبر به ۱۴ نوامبر، کمیسیون مستقل انتخابات هیچ تاریخ دیگری را اعلان ننمود. طی یک کنفرانس مطبوعاتی که به تاریخ ۱۶ نوامبر دایر گردید، آغاز مجدد پروسهٔ تفتیش و بازشماری آرا را که هفتهٔ قبل به علت مطرح نمودن دلایل تخنیکی از سوی چندین نامزد متوقف گردیده بود، اعلان نمود و تعهد سپرد که به محض تکمیل شدن پروسه، نتایج ابتدایی را اعلان خواهند کرد. پروسهٔ تفتیش و بازشماری آرا از تاریخ ۱۷ نوامبر در بخش‌هایی از کشور آغاز و تا اکنون ادامه دارد. کمیسیون گفت که پروسهٔ تفتیش و بازشماری آرا پس از مباحث تخنیکی با تیم‌های انتخاباتی نامزدان و رسیدگی به نگرانی‌های آنان مجدداً آغاز گردید. باآنها، رئیس اجرائیه عبدالله و شورای نامزدان انتخابات ریاست جمهوری یکبار دیگر با پروسهٔ تفتیش و بازشماری آرا مخالفت و روی اتهامات تقلب مجدداً تأکید نمودند.

۱۵. به تاریخ ۷ سپتامبر، دونالد ترامپ رئیس جمهوری ایالات متحدهٔ امریکا گفتگوهای صلح میان ایالات متحدهٔ امریکا و طالبان را متوقف کرد. قرارگزارشها، مسودهٔ توافقنامه شامل خروج نیروهای خارجی و ارائهٔ ضمانت‌ها در مورد مبارزه علیه تروریسم بود که انتظار میرفت راه را برای گفتگوهای بین‌الافغانی و آتش‌بس هموار نماید. از آن موقع بدینسو، طالبان روی موقف شان مجدداً تأکید نموده و اظهار داشتند که ایجاب می‌نماید تا قبل از آغاز گفتگوهای بین‌الافغانی، مسودهٔ توافقنامه با ایالات متحدهٔ امریکا نهایی شود. در جریان ماه‌های سپتامبر و اکتوبر، هیئت‌های طالبان به مسکو، تهران، بیجینگ و پاکستان سفر نمودند تا در مورد تلاش‌های صلح بحث و گفتگو نمایند.

۱۶. به تاریخ ۱۴ سپتامبر، یک سخنگوی رئیس‌جمهور گفت که حکومت افغانستان برگزاری یک انتخابات بموقع را در اولویت قرار خواهد داد و افزود که "برگزاری انتخابات ریاست جمهوری کلید مشروعیت صلح است". حمدالله محب مشاور

امنیت ملی در جریان سخنرانی اش در مجمع عمومی ملل متحد به تاریخ ۳۰ سپتامبر روی خواست مردم افغانستان برای یک آتش، گفتگوها میان حکومت افغانستان و طالبان و حفظ نظام جمهوری به مثابه بنیاد کشور مجدداً تأکید نمود.

۱۷. تلاشهای بین المللی صلح روی از سرگیری پروسه صلح متمرکز بود. هیئت های اعزامی و نمایندگان ویژه فرانسه، آلمان، ایتالیا، ناروی، انگلستان، ایرلند شمالی، ایالات متحده آمریکا، اتحادیه اروپا و ملل متحد به تاریخ ۲۲ اکتوبر در بروکسل گردهم آمدند تا در مورد راه های حمایت از پروسه صلح افغانستان بحث و گفتگو نمایند. این نمایندگان طی یک اعلامیه مشترک مجدداً تأکید نمودند که صلح پایدار تنها از طریق مذاکره و توافق سیاسی همه جانبه امکان پذیر است و از همه طرف ها خواستند تا خشونت و تلفات ملکی را فوراً کاهش دهند و از حکومت افغانستان خواستند تا یک هیئت مذاکره کننده همه شمول را برای گفتگوهای بین الافغانی تشکیل دهد. به تاریخ ۲۱ اکتوبر در بروکسل، زلمی خلیلزاد، فرستاده ویژه ایالات متحده آمریکا در امور صلح افغانستان در ناتو سخنرانی نمود.

۱۸. به تاریخ ۲۵ اکتوبر، نمایندگان ویژه چین، روسیه و ایالات متحده آمریکا برای افغانستان همراه با پاکستان جهت مشوره در مورد پروسه صلح افغانستان در مسکو با هم ملاقات نمودند. طی یک اعلامیه مشترک، اشتراک کنندگان حمایت شانرا از پروسه صلح اعلام داشتند و خواهان کاهش خشونت ها گردیدند. آنها از پیشنهاد چین برای میزبانی دور دیگر گفتگوهای بین الافغانی در بیجینگ استقبال کردند.

۱۹. آقای خلیلزاد به تماس هایش با شرکای افغانی و منطقوی ادامه داد. این تلاشها شامل بازدید از پاکستان از تاریخ ۲ الی ۴ اکتوبر، و از تاریخ ۲۸ الی ۲۹ اکتوبر و بازدید از کابل از تاریخ ۲۶ تا ۲۸ اکتوبر و همچنان از ۲۹ اکتوبر الی اول نوامبر بود. در یک اعلامیه، آقای خلیلزاد روی حمایت ایالات متحده آمریکا برای حل و فصل سیاسی جنگ تأکید نموده و همچنان تأکید کرد که کاهش خشونت برای تأمین یک صلح پایدار ضروری است. از تاریخ ۲ الی ۴ نوامبر، سفیر مارکوس پوتزل، فرستاده ویژه آلمان برای افغانستان و پاکستان از افغانستان دیدن نمود تا در مورد انتخابات، کمکهای انکشافی و پلان ها برای گفتگوهای احتمالی بین الافغانی بحث و گفتگو نماید.

۲۰. یک پلان داخلی هفت مادهای حکومت که از طریق رسانه ها پخش گردید، مباحث عامه را برانگیخت. این پلان گفتگوهای بین الافغانی و مذاکرات صلح با طالبان را پیش بینی کرد. آقای محب، مشاور امنیت ملی، واضح ساخت که یک آتش بس یک ماهه قبل از آغاز این گفتگوها نیاز خواهد بود. به تاریخ ۱۲ نوامبر، رئیس جمهور غنی اعلان نمود که حکومت افغانستان پلان دارد تا سه زندانی شبکه حقانی را بطور مشروط، "به عنوان حسن نیت برای صلح و مصالحه"، از زندان آزاد سازد. به تاریخ ۱۹ نوامبر، ایالات متحده آمریکا طی اعلامیه ای از رهایی دو استاد دانشگاه امریکایی افغانستان که یک تن تبعه آمریکا و دیگر آن تبعه استرالیا بود و در ماه آگست ۲۰۱۶ اختطاف و از آن زمان تاکنون توسط طالبان نگهداری می گردید، استقبال نمود. آمریکا از "رهایی قریب الوقوع ده نفر زندانی افغان از سوی طالبان" نیز استقبال نمود. در عین روز، یک سخنگوی طالبان از "اقدام مثبت" در جهت رهایی سه تن از اسرای شبکه حقانی و "اجرای مؤفقتانه" رهایی استادان همراه با ده نفر از سربازان افغانستان استقبال نمود و متذکر گردید که "این اقدامات یک گام بسوی حسن نیت و تدابیر برای ایجاد فضای اعتماد بوده که میتواند پروسه صلح را کمک کند."

۲۱. یوناما به تماس هایش با شرکای ملی، منطقوی و بین المللی جهت کاهش خشونت و خاتمه بخشیدن به تلفات ملکی برای ایجاد یک فضای مناسب برای صلح ادامه داد. به تاریخ ۲۴ سپتامبر، نماینده ویژه من برای افغانستان با نمایندگان طالبان در دوحه ملاقات نمود تا پیرامون پروسه صلح، محافظت از افراد ملکی و دسترسی به کمک های بشری با آنان بحث و گفتگو نماید. یوناما همچنان به تلاشهایش جهت حمایت از مقامات محلی و ولایتی در رابطه به حل و فصل منازعات محلی و مصالحه ادامه داد. در جریان ارائه گزارش، یوناما روی پنج برنامه جدید و شش برنامه جاری صلح در کشور کار نمود و یکی از این برنامه ها نهایی گردید. هدف این تلاشها اینست تا میکانیزم های محلی برای حل و فصل منازعات را تقویت، برنامه های دوامدار تأمین صلح در محل را حمایت و سیستم هایی را برای مسایل کلیدی همچو صلح و انتخابات، به ویژه برای زنان و جوانان روستایی ایجاد نماییم.

۲۲. تلاشهای ملی و بین المللی جهت حمایت از زنان در تلاشهای شان در راستای مشارکت معنادار در پروسه صلح ادامه پیدا کرد. بطور مثال، از تاریخ ۲۹ آگست الی اول سپتامبر، یک ورکشاپ به سطح بلند برای زنان در استانبول برگزار گردید تا

زنان افغان از سکتور سیاسی، جامعه مدنی و نهاد های تحصیلی را برای ایفای نقش بالقوه شان در پروسه صلح آماده و کمک نماید. به تاریخ ۲۳ اکتوبر، یوناما کمپاین جهانی روز باز در مورد زنان، صلح و امنیت در سراسر کشور را طی یک سمپوزیم در کابل که از نخستین سلسله رویداد ها در سراسر کشور برای صد ها زن، بشمول نمایندگان ادارات دولتی، نهاد های دینی، تحصیلی و جامعه مدنی بود، افتتاح نمود. به تاریخ ۶ نوامبر، یوناما با زنان ولسوالی کوه صافی ولایت پروان دیدن نمود و هدف این دیدار شنیدن نظریات زنان در مورد انتخابات، صلح، تعلیم دختران و حکومتداری ولایتی بود. در ولایت خوست، یوناما زنان ولسوالی های دوردست را جهت اشتراک در تلاشهای میانجیگری حمایت نمود و از شبکه های رادیویی جهت بلندبردن نقش زنان در تلاشهای محلی صلح دیدن نمود. به تاریخ ۱۸ نوامبر، افغانستان و انگلستان گروه دوستان زنان افغانستان را در شهر نیویارک افتتاح نمودند. هدف این گروه تقویت مشارکت زنان در زندگی روزمره و نقش های رهبری جهت تقویت و حفاظت از حقوق زنان و شامل ساختن صدای زنان در آجندای صلح و امنیت است.

۲۳. پس از استعفای صلاح الدین ربانی به تاریخ ۲۳ اکتوبر، حکومت تعیین آقای ادريس زمان معین وزارت خارجه را بحیث سرپرست وزارت امور خارجه اعلان نمود.

ب. امنیت

۲۴. وضعیت امنیتی توأم با تعداد بلند رویداد های امنیتی کماکان بی ثبات باقی ماند. در مجموع، از ۹ آگست الی ۷ نوامبر ۲۰۱۹، یوناما به تعداد ۶۶۵۴ رویداد امنیتی را ثبت نمود که افزایش ۱۳ درصدی را در مقایسه با عین زمان در سال قبل نشان می دهد. بیشترین رویداد های امنیتی در مناطق جنوب، شرق و جنوب شرق کشور به وقوع پیوست چنانچه ۶۰ درصد مجموع رویداد ها در همین سه مناطق اتفاق افتاد. ولایت های هلمند، کندهار و ننگرهار از جمله مناطقی بودند که در آنجا نبرد ها عملاً جریان داشت. پس از کاهش نبرد ها در ایام عید اضحی در اواسط ماه آگست، نبرد ها در ماه سپتامبر شدت گرفت. به طور مجموعی، به تعداد ۲۷۸۰ رویداد امنیتی در ماه سپتامبر ثبت گردید که تا اکنون بلندترین تعداد حملات در طول یک ماه در سال ۲۰۱۹ را نشان داده و افزایش ۴۴ درصدی را در مقایسه با ماه سپتامبر ۲۰۱۸ به نمایش می گذارد.

۲۵. رویکرد های جنگی بدون تغییر باقی ماند چنانچه به تعداد ۳۶۶۶ درگیری مسلحانه ۵۵ درصد مجموع رویداد ها را تشکیل داده و بیانگر افزایش سه درصدی در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۸ می باشد. کارگیری از اشیای انفجاری تعبیه شده همچنان دومین بلندترین عامل رویداد ها باقی ماند و افزایش ۹ درصدی را در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۸ نشان می دهد و این در حالیست که حملات انتحاری الی ۲۴ درصد افزایش پیدا کرد. تعداد ۴۸۸ حمله هوایی از سوی نیروهای هوایی افغانستان و نیروهای نظامی بین المللی در جریان تهیه این گزارش بیانگر افزایش ۳۲ درصدی در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۸ می باشد. تنها ولایت های هلمند و غزنی ۴۰ درصد حملات هوایی را تشکیل می دهند.

۲۶. در روز انتخابات، ملل متحد به تعداد ۶۴۳ رویداد امنیتی را ثبت نمود که بلندترین میزان همچو حملات را از روز انتخابات ۲۰۱۴ بدینسو نشان می دهد. این رقم شامل ۱۱۳ رویداد مربوط به اشیای انفجاری تعبیه شده و ۱۲۶ حمله درگیری میان دو طرف بود. نوعیت رویداد ها عمدتاً شامل حملات به میزان اندک بود و به هدف مانع شدن و یا اخلال پروسه انتخابات صورت گرفتند که ولایت های کندز و کابل بیشترین گواه همچو حملات بودند. در مجموع، به تعداد ۷۷ حمله علیه محلات رأی دهی، به شمول ۳۵ مکتب صورت گرفت.

۲۷. باوجود شدت گرفتن نبردها نه نیروهای طرفدار حکومت و نه هم عناصر مخالف حکومت پیشرفت های قابل توجهی در تصرف اراضی در جریان ارائه این گزارش نداشتند. طالبان تمرکز شان بالای ساحات شهری، عمدتاً در شمالشرق را ادامه دادند و دو حمله را در برابر مراکز ولایت های بغلان و کندز در اوایل ماه سپتامبر راه اندازی نمودند. طالبان مرکز اداری ولسوالی انار دره ولایت فراه را در تصرف خویش درآوردند و اداره هفت مرکز اداری ولسوالی های (درقد، چاه آب و خواجه غار) در ولایت تخار، ولسوالی های (دشت ارچی، قلعه زال و خان آباد) در ولایت کندز و ولسوالی (گذرگاه نور) در ولایت بغلان را بطور مؤقت در دست گرفتند. در جریان انتخابات ریاست جمهوری، طالبان سه مرکز اداری ولسوالی های (خواجه غار، بهارک و چاه آب) ولایت تخار و همچنان ولسوالی (قوش تپه) ولایت جوزجان را تصرف نمودند.

۲۸. در پاسخ، نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان عملیات های گسترده را جهت کاهش فشار طالبان بالای راه های عمده و شاهراه ها، مثلاً در قسمت های جنوب ولایت زابل و ولایت های شمال شرقی راه اندازی نمودند. نیروهای افغان مراکز ولسوالی های یمگان، وردوج و کران و منجان ولایت بدخشان، ولسوالی دهنه غوری ولایت بغلان و ولسوالی جغتوی ولایت غزنی را که بعضی از این ولسوالی ها برای مدت سه الی چهار سال در تصرف طالبان بود، دوباره تصرف کردند.

۲۹. در جریان ارائه این گزارش، حملات عناصر مخالف حکومت در برابر اهداف بزرگ توأم با راه اندازی ۳۱ حمله انتحاری در مقایسه با ۲۵ حمله انتحاری در عین زمان در سال ۲۰۱۸ افزایش پیدا کرد. از مجموع این حملات، ۱۷ حمله آن در ماه سپتامبر گزارش داده شد که اکثراً تأسیسات نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان و کاروان های نیروهای نظامی بین المللی را مورد هدف قرار داد. به تاریخ ۲ سپتامبر، طالبان محوطه "گرین ویلیج" را طی یک سال برای بار دوم و در کل برای بار چندم در کابل مورد هدف قرار دادند. به تاریخ ۵ سپتامبر، یک واسطه نقلیه مملو از مواد انفجاری در یک پاسگاه نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان در نزدیکی سفارت امریکا و مقر فرماندهی مأموریت حمایت قاطع ناتو منفجر گردید. طالبان مسئولیت حملات انتحاری در جریان یک گردهمایی از سوی طرفداران دسته انتخاباتی رئیس جمهور غنی در ولایت پروان و کابل را که هر دو حمله به تاریخ ۱۷ سپتامبر به وقوع پیوست، به عهده گرفتند.

۳۰. نیروهای نظامی بین المللی و افغان فشار های شانرا بالای پایگاه های شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام (داعش) در شرق افغانستان ادامه دادند و این گروه به نبرد هایش با طالبان در ولایت های ننگرهار و کونړ ادامه داد. در جریان ارائه این گزارش، ۱۹۴ رویداد به گروه داعش در مقایسه با ۹۴ رویداد از سوی این گروه در عین زمان در سال ۲۰۱۸، نسبت داده شد. شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام (داعش) صرف مسئولیت یک حمله، یعنی حمله مؤرخ ۱۷ آگست در یک محفل عروسی اهل تشیع در کابل را در مقایسه با ۹ حمله از سوی این گروه در عین زمان در سال ۲۰۱۸، در زمان ارائه این گزارش به عهده گرفتند. در حالیکه هیچ یک از عناصر مخالف حکومت مسئولیت حمله در داخل یک مسجد به تاریخ ۱۸ اکتوبر را به عهده نگرفتند، دست داشتن شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام (داعش) در این رویداد نیز مورد تردید است. به تاریخ ۲۸ اکتوبر، در شهر هرات، یک انتحار کننده مظنون مربوط به گروه داعش که قصد حمله به یک مسجد اهل تشیع را داشت، پس از اینکه از سوی نیروهای امنیتی افغانستان در یک محل بازرسی شناسایی گردید، مواد انفجاری همراه اش را قبل از رسیدن به هدف منفجر نمود.

۳۱. به تاریخ ۲۹ اکتوبر، وزارت امور خارجه افغانستان با نشر اعلامیه ای در برابر "راکت پراگنی های اخیر از سوی نظامیان پاکستان" از آنسوی مرز به داخل ولایت کونړ اعتراض نمود. در واکنش به این اعلامیه، وزارت امور خارجه پاکستان نیز اعلامیه ای را به تاریخ ۳۰ اکتوبر منتشر و اظهار داشت که نیروهای نظامی افغانستان "بدون موجب و بی مورد هاوان و سلاح های سنگین" را بالای پاسگاه های نظامی پاکستان پرتاب و شلیک کردند.

۳۲. چهار رویداد که شامل دو رویداد جنایی، یک رویداد ارباب و یک رویداد شلیک سلاح های خفیف بالای وسایط مربوط به ملل متحد بود، در برابر پرسونل ملل متحد به وقوع پیوست. یک کارمند ملل متحد اختطاف و بعداً آزاد گردید.

ج. همکاری های منطقی

۳۳. افغانستان به همکاری هایش از طریق نشست های چند جانبه با کشورهای منطقه ادامه داد. به تاریخ ۷ سپتامبر، افغانستان در سومین گفتگوهای وزاری خارجه افغانستان، چین و پاکستان در اسلام آباد اشتراک نمود. در اعلامیه مشترک، هر سه کشور توافق نمودند تا به تلاشهای شان جهت ایجاد اعتماد سیاسی و حمایت از تلاشهای صلح ادامه دهند. اشتراک کنندگان همچنان توافق نمودند تا از سایر ساحات کلیدی همکاریهای سه جانبه، بشمول صلح و ثبات منطقی، همکاری ها در بخش انکشاف و اتصال، همکاریهای امنیتی و مبارزه علیه تروریسم و همچنان گسترش همکاری از سوی کشورهای دیگر "به ۸ اضافه چین-افغانستان-پاکستان". این نشست با برگزاری یک نشست مشترک با اشتراک دیپلمات های هر سه کشور در پاکستان پیگیری گردید. به تاریخ ۲۷ سپتامبر، یک نشست هیات عالیرتبه پروسه استانبول در شهر نیویارک برگزار گردید که روی تطبیق تدابیر چهارچوب اعتماد سازی متمرکز نمود. به تاریخ ۸ و ۹ نوامبر، شورای وزرای سازمان همکاریهای اقتصادی در ترکیه باهم دیدار نمودند. در یک اعلامیه مشترک، روی تعهد کشورهای عضو در راستای تقویت صلح و ثبات در افغانستان در حمایت

از یک پروسه صلح به رهبری و مالکیت افغانستان مجدداً تأکید صورت گرفت و کشورهای عضو تشویق گردید تا به بودجه این سازمان برای افغانستان سهمیم گردند.

۳۴. به تاریخ ۱۸ سپتامبر، افغانستان و پاکستان خدمات بیست و چهار ساعته سرحد تورخم را افتتاح نمودند. در دو هفته پس از افتتاح خدمات بیست و چهار ساعته سرحد تورخم، تجارت از طریق تورخم الی ۵۰ درصد افزایش پیدا کرد. روزانه به تعداد ده هزار نفر از این سرحد عبور و مرور می نمایند. در گذشته این سرحد روزانه برای دوازده ساعت فعالیت می نمود که باعث ایجاد تأخیر برای عبور و مرور تاجران و مردم ملکی می گردید.

۳۵. یوناما حکومت افغانستان، کنفرانس همکاریهای اقتصادی منطقه‌ای در مورد افغانستان و کشورهای منطقه‌ای را تشویق نمود تا زمینه صادرات از افغانستان را مساعد و اتصال تجارت منطقه‌ای را بالا ببرند که این امر باعث افتتاح یک مسیر تجاری راه آهن از افغانستان به چین به همکاری ازبکستان و قزاقستان گردید. نخستین قطار آهن به تاریخ ۴ سپتامبر حرکت نمود.

۳۶. به تاریخ ۹ اکتوبر، وزارت امور خارجه قزاقستان همراه با سازمان امنیت و همکاریهای اروپا یک میز مدور را پیرامون "افغانستان و سازمان امنیت و همکاریهای اروپا: تحت عنوان تحکیم فرصت‌ها برای مشارکت و همکاری" برگزار نمودند. شرکت کنندگان این نشست روی اهمیت همکاریهای انکشافی میان سازمانهای کلیدی منطقه‌ای و بین المللی سهمیم در کمک به افغانستان، به ویژه از طریق توسعه مشارکت‌ها میان سازمان امنیت و همکاریهای اروپا و ملل متحد و همچنان سازمان همکاریهای شانگهای تأکید نمودند. همچنان در مورد ضرورت برای حمایت بیشتر منطقه‌ای در حمایت از صلح، ثبات و انکشاف اقتصادی در افغانستان تذکر بعمل آمد.

۳۷. در اوایل ماه نوامبر، افغانستان در هجدهمین نشست سران دول سازمان همکاریهای شانگهای در ازبکستان بحیث یک ناظر اشتراک نمود. در مجموع، به تعداد ۱۴ سند به شمول فیصله گروه تماس بین المللی افغانستان جهت امضای یک نقشه راه برای اقدامات بیشتر به تصویب رسید. داکتر عبدالله، رئیس اجرائیه روی نیاز برای همکاری بیشتر میان کشورهای جهت تحکیم صلح و ثبات در افغانستان و بهبود اتصال منطقه‌ای تأکید نمود.

۳۸. به تاریخ ۱۱ نوامبر، هیئتی از پاکستان به ریاست دگرجنرال فیض حمید، رئیس استخبارات نظامی و سهیل محمود وزیر خارجه با آقای محب، مشاور امنیت ملی در کابل پیرامون ایجاد یک کمیته تخنیکي جهت حل مسایل میان دو کشور، بشمول جلسات دوامدار تحت پلان عمل افغانستان-پاکستان برای صلح و همبستگی ملاقات نمودند.

III. حقوق بشر

۳۹. به تاریخ ۱۷ اکتوبر، یوناما سومین گزارش ربعوار خویش پیرامون محافظت افراد ملکی در درگیریهای مسلحانه¹ را منتشر نمود. در این گزارش، مأموریت یوناما به تعداد ۸۲۳۹ مورد تلفات ملکی که شامل ۲۵۶۳ کشته و ۵۶۷۶ مجروح می شود و مشابه به میزان تلفات ملکی در عین زمان در سال ۲۰۱۸ بود، را ثبت کرد. از جمله تلفات ملکی، ۴۱ درصد آنرا زنان و یا اطفال تشکیل می داد. از تاریخ اول جولای الی ۳۰ سپتامبر، یوناما بلندترین تعداد تلفات ملکی را در جریان یک ربع از زمان ثبت تلفات ملکی در سال ۲۰۰۹ بدینسو ثبت نمود و ماه جولای شاهد ثبت بلندترین تعداد تلفات ملکی در یک ماه بود. تعداد بلند تلفات ملکی عمدتاً از اثر حملات انتحاری و مواد منفجره تعبیه شده غیرانتحاری از سوی عناصر مخالف دولت که پیوسته باعث بیشترین تلفات ملکی می گردید، صورت گرفت. مأموریت یوناما افزایش دوامدار در تلفات ملکی ناشی از عملیات های هوایی و تلاشی را که توسط نیروهای افغان طرفدار حکومت صورت گرفت، را ثبت نمود. در ماه اکتوبر، یوناما در حدود نصف تعداد تلفات ملکی را که در ماه سپتامبر ثبت نموده بود، به ثبت رسانید.

¹ این گزارش در ویب سایت ذیل موجود است:

https://unama.unmissions.org/sites/default/files/unama_protection_of_civilians_in_armed_conflict_-_3rd_quarter_update_2019.pdf

۴۰. یوناما ۶۲ درصد تلفات ملکی را به عناصر مخالف حکومت (۴۶ درصد را به طالبان، ۱۲ درصد را به شاخه خراسان داعش و متباقی آنرا به عناصر نامعلوم مخالف حکومت) نسبت داد. یوناما همچنان ۲۸ درصد تلفات ملکی را به نیروهای طرفدار حکومت (۱۵ درصد را به نیروهای دفاعی و امنیتی افغانستان، ۸ درصد را به نیروهای نظامی بین‌المللی، ۳ درصد را به نیروهای متعدد و نامعلوم طرفدار حکومت و ۲ درصد را به گروه‌های مسلح طرفدار حکومت) نسبت داد. متباقی تلفات ملکی ناشی از رویدادها به هیچ‌یک از طرف‌های درگیر مخالف و یا طرفدار حکومت، بشمول تلفات ملکی ناشی از تبادل آتش میان طرف‌های درگیر، نسبت داده نشد.

۴۱. کارگیری مختلط از مواد منفجره تعبیه شده انتحاری و غیرانتحاری عامل عمده تلفات ملکی بوده که باعث ۴۲ درصد تلفات ملکی گردید و به تعقیب آن عملیات‌های زمینی باعث (۲۹ درصد) و عملیات‌های هوایی باعث (۱۱ درصد) کل تلفات افراد ملکی شد. از اول جولای الی ۳۰ سپتامبر، یوناما افزایش ۷۲ درصدی را در تعداد تلفات ملکی ناشی از کارگیری مواد منفجره تعبیه شده انتحاری و غیرانتحاری را در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۸ ثبت نمود. یوناما بلندترین تعداد تلفات افراد ملکی ناشی از عملیات‌های هوایی و تلافی را در ۹ ماه نخست سال نسبت به هر سال دیگری که یوناما ثبت سیستماتیک را از سال ۲۰۰۹ بدینسو آغاز نموده، ثبت کرد.

۴۲. خشونت‌های مرتبط به انتخابات، عمدتاً ناشی از کمپاین خشونت و ارباب‌عمدی طالبان جهت اختلال انتخابات ریاست جمهوری در افغانستان، افراد ملکی را شدیداً متأثر نمود. یوناما حملات علیه پروسه انتخابات را از تاریخ ۸ جون الی ۳۰ سپتامبر ثبت نمود که باعث ۴۵۸ مورد تلفات ملکی (۸۵ کشته و ۳۷۳ مجروح) گردید که از این جمله ۲۷۷ مورد آن (۲۸ کشته و ۲۴۹ مجروح) مربوط به روز انتخابات بود. از مجموع تلفات ملکی که در روز انتخابات وارد گردید، ۱۰۳ مورد یا (بیشتر از یک سوم) آن را اطفال تشکیل می‌داد. همچنان یوناما شیوه اختطاف‌ها، تهدیدات، ارباب و اذیت و آزار علیه افراد ملکی از سوی طالبان را ثبت نمود. در مجموع، تعداد تلفات ملکی در روز انتخابات در مقایسه با انتخابات پارلمانی ۲۰۱۸ پائین‌تر، اما در مقایسه با روز‌های انتخابات در دو روند انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۴ بلندتر بود.

۴۳. درگیری در افغانستان مرگبارترین جنگ دنیا برای اطفال باقی ماند. بیشتر از ۲۴۰۰ طفل در ۹ ماه اول سال ۲۰۱۹ کشته و یا مجروح گردیدند که افزایش ۱۱ درصدی را در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۸ نشان می‌دهد. از تاریخ اول جولای الی ۳۰ سپتامبر، گروه کاری کشوری نظارت و گزارشدهی خشونت‌ها علیه اطفال در جریان نبرد‌های مسلحانه به تعداد ۳۶۸ رویداد را که منجر به ۱۲۲۰ مورد تلفات اطفال (۸۶۷ پسر، ۳۵۰ دختر و ۳ نفر جنسیت نامشخص)، بشمول ۲۹۱ طفل کشته و ۹۲۹ نفر معیوب گردید، ثبت کرد. این آمار دو برابر تعداد تلفات اطفالی بود که در ربع قبل ثبت شده بودند. این افزایش عمدتاً ناشی از افزایش حملات انتحاری و پیچیده توسط طالبان، ادامه میزان بلند حملات هوایی و حملات طالبان در جریان انتخابات ریاست جمهوری بود. به تعداد دست کم ۷۲۹ مورد تلفات اطفال به گروه‌های مسلح مخالف، (۵۸۵) مورد عمدتاً به طالبان و (۱۲۳) مورد به شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام (داعش) نسبت داده شد، در حالیکه به تعداد ۳۱۵ مورد تلفات اطفال به نیروهای طرفدار حکومت نسبت داده شد. همچنان ملل متحد به تعداد ۳۳۰ مورد تلفات اطفال (۹۱ کشته و ۲۳۹ مجروح) ناشی از انفجار بقایای مواد منفجره از دوران جنگ را نیز در ۹ ماه نخست سال ۲۰۱۹ گزارش داد که این تعداد ۷۷ درصد مجموع تلفات اطفال ناشی از انفجار بقایای مواد منفجره از دوران جنگ را تشکیل می‌دهد. در گزارش چهارم ام در مورد اطفال و نبرد‌های مسلحانه در افغانستان (S/2019/727) که بتاريخ دوم اکتوبر منتشر گردید، نگرانی خود را در مورد اینکه بیشتر از ۱۴۰۰۰ مورد خشونت فاحش علیه اطفال در جریان ماه‌های جنوری ۲۰۱۵ و دسامبر ۲۰۱۸ ثبت گردید و همچنان به تعداد بیشتر از ۱۲۵۰۰ طفلی که در عین زمان کشته و معیوب گردیدند، ابراز نمودم.

۴۴. از اول جنوری الی ۳۰ سپتامبر، گروه کاری به تعداد ۲۵ رویدادی را که پرسونل مربوط به معارف را متأثر ساخت، ثبت نمود. این تعداد افزایش قابل ملاحظه‌ای را در مقایسه با هفت رویداد در ربع قبلی نشان داده که عمدتاً ناشی از حملات بالای مراکز آموزشی در روز انتخابات بود. از مجموع ۲۵ رویداد، ۲۱ رویداد آن به طالبان، ۲ رویداد به شاخه خراسان گروه داعش، یک رویداد به نیروهای نظامی بین‌المللی و یک رویداد به ریاست امنیت ملی نسبت داده شد. چهار حمله عمدتاً مکتب را مورد هدف قرار داده، در حالیکه ۱۲ حمله بدون تفکیک به مکاتب آسیب رسانید. دو مورد آسیب تصادفی به مکاتب، شش رویداد تهدید علیه معلمان و متعلمین و دو مورد اختطاف پرسونل معارف صورت گرفت. گروه کاری یک مورد استفاده از یک مکتب را به مقاصد نظامی توسط اردوی ملی افغانستان نیز ثبت نمود.

۴۵. گروپ کاری به تعداد ۲۶ رویداد مربوط به مراکز و پرسونل صحنی را ثبت کرد که دو برابر همچو رویدادها را که در ربع قبل تثبیت گردید بود، نشان می دهد. در مجموع، ۲۰ رویداد به طالبان، ۲ رویداد به ریاست امنیت ملی، ۲ رویداد به اردوی ملی افغانستان، یک رویداد به شاخه خراسان گروه داعش و یک رویداد دیگر به نیروهای نظامی بین المللی نسبت داده شد. به تعداد ۱۱ مورد تهدید علیه پرسونل و مراکز صحنی، ۵ حمله بدون تفکیک بالای مراکز صحنی، ۵ رویداد قتل عمدی و یا مجروح ساختن پرسونل مراقبت های صحنی، ۴ مورد آسیب تصادفی به مراکز خدمات صحنی و ۲ مورد اختطاف پرسونل خدمات صحنی صورت گرفت.

۴۶. گروپ کاری به تعداد چهار رویداد استخدام و استفاده از ۴ پسر توسط طالبان را در مقایسه با هشت رویداد شامل ۱۹ پسر در ربع قبل را تثبیت نمود. گروپ کاری اتهامات مبنی بر استخدام و استفاده از ۱۵ پسر دیگر توسط طرف های درگیر را بدست آورد که این رویدادها تا هنوز در حال تثبیت قرار دارند و یک رویداد خشونت جنسی را که نگهبان یک فرمانده طالبان بالای یک دختر هشت ساله تجاوز کرد، تثبیت نمود. بر علاوه، گروپ کاری اختطاف سه پسر بین سنین ۱۰ الی ۱۷ سال را در سه رویداد جداگانه که دو رویداد آن به طالبان و یک رویداد آن به ملیشه های طرفدار حکومت نسبت داده شد، تثبیت نمود. یکی از این پسران کشته، یک تن دیگر آنان از نزد طالبان فرار و یک تن آنان پس از ده روز رها گردید.

۴۷. حکومت به بهبود محافظت های قانونی جهت از بین بردن خشونت علیه زنان و دختران ادامه داد. کمیته تقنین وزارت امور زنان تعدیلات اساسی را در قانون سال ۲۰۰۹ منع خشونت علیه زنان پیشنهاد نمود. به تاریخ ۱۲ نوامبر، وزارت امور خارجه، با حمایت اداره تساوی جنسیت و توانمندسازی زنان ملل متحد و یوناما، پلان کاری ملی دوم برای تطبیق و عملی نمودن قطعنامه شماره ۱۳۲۵ (۲۰۰۰) شورای امنیت را اعلان نمود.

۴۸. به تاریخ ۸ اکتوبر، کمیته تقنین کابینه تعدیلی را در ماده ۶۴۰ قانون جزا پیشنهاد نمود. درحالیکه تعدیل پیشنهاد شده امکان آزمایش عدلی "معاینه بکارت" را با رضایت خانم حذف می نماید، امکان همچو یک معاینه را به اساس حکم محکمه حفظ مینماید. کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و نهاد های جامعه مدنی در مورد اینکه تعدیل پیشنهاد شده کلیه انواع آزمایش های عدلی نسایی را به هر دلیلی منع قرار نمی دهد، ابراز نگرانی نمود.

۴۹. کارکنان رسانه ها و مدافعین حقوق بشر از اربعاب و خشونت پیوسته متأثر گردیدند. به تاریخ ۵ سپتامبر، عبدالصمد امیری، سرپرست دفتر کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان در ولایت غور طبق گزارش از سوی طالبان به قتل رسید که این رویداد باعث گردید تا فعالیت های کمیسیون در ولایت های که در آنجا خطر بلند وجود دارد به گونه مؤقت به حالت تعلیق درآورده شوند. به تاریخ ۱۱ اکتوبر، یک خبرنگار محلی از سوی طالبان در ولایت فاریاب ربوده شد و بعد از یک روز دوباره رها گردید. به تاریخ ۱۴ نوامبر، پس از پوشش گسترده تحقیق در مورد عمل "بچه بازی" در ولایت لوگر، پنج تن از فعالین جامعه مدنی از سوی مقامات حکومت در آن ولایت شدیداً مورد تهدید قرار گرفتند.

۵۰. یوناما به تعداد ۴۵ برنامه را در هشت ولایت کشور پیرامون ترویج محافظت از حقوق بشر، مشارکت زنان در پروسه صلح و دسترسی به قانون اطلاعات برگزار نمود که به تعداد ۱۰۶۹ اشتراک کننده، بشمول ۲۶۷ زن در این برنامه ها اشتراک نمودند. یوناما همچنان به بلند بردن و حمایت از رویکرد های حساس جنسیتی جهت تطبیق مأموریت اش ادامه داد. پس از بازدید معاون سرمنشی ملل از افغانستان، این کشور در برنامه مشترک ملل متحد و اتحادیه اروپا جهت مبارزه در برابر خشونت های جنسیتی علیه زنان و دختران شامل گردید.

IV. هماهنگی کمک های انکشافی

۵۱. جهت آمادگی برای برگزاری کنفرانس وزراً در مورد افغانستان در سال ۲۰۲۰، یوناما هماهنگی را با حکومت آغاز نموده بود و بحث و گفتگوها را با میزبانان احتمالی این کنفرانس نیز شروع کرد. کنفرانس در مورد تمویل مالی برای چهار سال اخیر دهه تحول (۲۰۲۴-۲۰۱۵) به هدف ایجاد خودکفایی افغانستان تصمیم خواهد گرفت. یوناما با مراجع تمویل کننده، بانک جهانی و حکومت افغانستان هماهنگی می نماید تا مراجع تمویل کننده به سرمایه گذاری های انکشافی شان الی سال ۲۰۲۴ ادامه دهند. جامعه جهانی به تمویل ۴۵ درصد محصولات ناخالص داخلی و ۷۵ درصد تمویل مصارف حکومت ادامه داد.

۵۲. به تاریخ ۱۴ نوامبر، سومین مسوده گزارش ربعوار در مورد چهارچوب حسابدی متقابل ژنیو به مراجع تمویل کننده جهت اخذ نظریات و مشوره های آنان فرستاده شد. در گزارش به برگزاری انتخابات ۲۰۱۹ ریاست جمهوری، تصویب شاخص های جدید استراتژی سال ۲۰۱۷ مبارزه با فساد و ایجاد پلان کاری برای بهبود در راستای کشف و پیگیری قانونی قضایای فساد تمرکز شده است. در گزارش در مورد افزایش تناسب زنان در خدمات ملکی از ۲۲ درصد به ۲۷.۵ درصد و ایجاد ۱۰۴۸۹ گروه های اقتصادی کمک خودی که ۸۰ درصد آنرا زنان تشکیل می دهد تذکر بعمل آمده است. تکمیل پنج از مجموع شش بررسی چهارچوب قرضه دهی وسیع صندوق وجهی بین المللی پول و پرداخت ۳۷.۳ میلیون دالر به حکومت نیز تذکر یافته است. ششمین برنامه شفافیت صنایع استخراجی افغانستان تهیه و نشر شد و ۶۰ درصد اصلاحات محوری تحت صندوق وجهی بازسازی افغانستان تطبیق گردید.

۵۳. به تاریخ ۲۱ اگست، بانک جهانی نشست نظرخواهی را با شرکای همکار به منظور شناسایی برنامه های اقتصادی جهت حمایت و تداوم صلح در افغانستان در صورت رسیدن به یک توافق سیاسی با طالبان، راه اندازی نمود. به تاریخ ۱۹ اکتوبر، بانک جهانی بحث پیرامون اقدامات بعدی برای برنامه ریزی بعد از توافق سیاسی در افغانستان را میزبانی نمود که در آن سرپرست وزارت مالیه افغانستان روی انکشاف تجارت یا سکتور خصوصی بعنوان یکی از مهمترین ساحات اولویت حکومت تأکید نمود. بانک جهانی در گزارش سالانه خویش تحت عنوان "تجارت کردن"^۲ تذکر داد که افغانستان در رده بندی "تجارت آسان" از جایگاه ۱۶۷ام از جمع ۱۹۰ام در سال ۲۰۱۸ به جایگاه ۱۷۳ام در سال ۲۰۱۹ نزول نموده است.

۵۴. حکومت به تطبیق اصلاحات در سطح ولایات ادامه داد. به تاریخ ۲۹ و ۳۰ اکتوبر، دفتر رئیس جمهور و اداره مستقل ارگانهای محل نظرخواهی را با مسئولین محلی، بزرگان محل و جامعه مدنی در چهار زون از جمع هشت زون در مورد استقامت و چالش های اصلاحات در ادارت حکومتی در سطح ولایات و همچنان تدابیر در راستای تداوم پروسه اصلاحات را راه اندازی نمود. اداره مستقل ارگانهای محل قانون شوراها محلی را که به تاریخ ۵ مارچ ۲۰۱۹ به تصویب رسیده بود، به مقامات ولایتی و جامعه مدنی در ۱۰ ولایت دیگر که تعداد ولایاتی را که در مورد این قانون معلومات حاصل نمودند به ۱۵ ولایت میرساند، معرفی نمود. تطبیق قانون انتخابات آینده شوراها را تعریف نموده و سهولت ها را در مورد اداره ولایتی فراهم میسازد.

۵۵. پیشرفت ها در راستای اصلاح خدمات ملکی صورت گرفت. به تاریخ ۵ اگست، کمیسیون اصلاحات اداری و خدمات ملکی جهت تأمین شفافیت در استخدام کارمندان ملکی ظرفیت خویش را از طریق ایجاد مراکز کمپیوتری امتحانات جهت اخذ امتحان از متقاضیان در مراکز شش زون از طریق سیستم مصئون ارتباطات به کابل وصل نمود.

۵۶. کارکرد های مرکز عدلی و قضایی مبارزه علیه فساد اداری در جریان ارائه این گزارش افزایش پیدا کرد. از اول سپتامبر الی اواسط نوامبر، محکمه ابتدایی این مرکز شش قضیه، بشمول قضیه هفت کمیشنر سابق کمیسیون مستقل انتخابات و سه کمیشنر سابق کمیسیون شکایات انتخاباتی را که به ارتکاب جرایم انتخاباتی در انتخابات پارلمانی ۲۰۱۸ در ولایت کنر متهم بودند، مورد رسیدگی قرار داد. محکمه هر ده کمیشنر سابق را به پنج سال حبس محکوم نمود. محکمه استیناف چهار قضیه را از ماه اگست الی اکتوبر مورد رسیدگی قرار داد. هیچگونه پیشرفت قابل ملاحظه ای در راستای تطبیق ۱۲۷ حکم بازداشت و احضار متمهین که قبل از برگزاری کنفرانس نوامبر ۲۰۱۸ ژنیو در مورد افغانستان صادر گردیده بود، صورت نگرفت. وزارت امور داخله در آوردن اصلاحات لازم در بخش جرایم سنگین فساد اداری جهت پیگرد قانونی جرایم فساد اداری توافق نمود. الی اواسط ماه نوامبر، محکمه ابتدایی مرکز عدلی و قضایی مبارزه علیه فساد اداری ۶۵ قضیه را که شامل ۲۵۳ متهم بود مورد رسیدگی قرار داد که در نتیجه به تعداد ۲۰۱ متهم محکوم و ۴۷ متهم برائت حاصل نمودند و همچنان (دو متهم در جریان محاکمه وفات نمودند). ستره محکمه مصوبه ای را جهت تنظیم طرز العمل ها برای ثبت صوتی استماعات قضایی مربوط به قضایای فساد اداری منحصبت یک وسیله بلند بردن شفافیت، صادر نمود.

۵۷. به تاریخ ۱۹ سپتامبر، ایالات متحده یک اعلامیه را صادر نمود و طی آن اعلان کرد که تمویل مالی پروژه های مشخص در افغانستان، به شمول کمیته مشترک نظارت و ارزیابی مبارزه علیه فساد اداری را متوقف می سازد. این کمیته فعالیت هایش را

^۲ بانک جهانی برای بازسازی و انکشاف/بانک جهانی، تجارت کردن ۲۰۲۰: مقایسه مقرر تجارت در ۱۹۰ اقتصاد (واشنگتن دی سی، ۲۰۲۰).

در ختم سال ۲۰۱۹ خاتمه می دهد. در ربیع گذشته، کمیته دو گزارش تعقیبی را در مورد وزارت معادن و پترولیم و ریاست عمومی خزینة تفاعد و یک گزارش ربعوار نظارتی را در مورد وزارت معارف منتشر کرد.

۵۸. در اواسط اکتوبر، شورای عالی حکومتداری و حاکمیت قانون برای بار سوم در سال ۲۰۱۹ تشکیل جلسه داد و پیشرفت ها در راستای تطبیق اصلاح ادارات را مورد بازنگری قرار داد. استراتژی مبارزه با فساد اداری در ماه دسامبر ۲۰۱۹ به انقضای خواهد رسید و میکانیزمی که پیگیری استراتژی را شکل دهد تا هنوز فعال نشده است. به تاریخ ۲۶ اکتوبر، وزارت مالیه پلان تسریع اصلاحات مبارزه با فساد اداری توأم با اتخاذ تدابیر برای سال ۲۰۲۰ را ارائه نمود. زمانیکه این پلان از سوی شورای عالی تصویب گردد، می تواند گام بزرگی در راستای یک استراتژی درازمدت که قرار است در سال ۲۰۲۰ تصویب گردد، تلقی شود. به تاریخ ۸ اکتوبر، رئیس جمهور غنی دفتر بازرس ویژه مبارزه با فساد اداری را در ارگ ریاست جمهوری افتتاح نمود.

۵۹. از تاریخ ۱۶ الی ۱۸ سپتامبر، ستره محکمه به حمایت یوناما یک کنفرانس سه روزه را جهت بازنگری تطبیق قانون جزای سال ۲۰۱۷ در تمام محاکم افغانستان برگزار نمود و رهنمود هائی را برای قضات جهت توضیح موارد مبهمی که گزارش داده شده بودند، فراهم نمود.

۶۰. به تاریخ ۱۷ سپتامبر، دیوان استیناف محکمه جرایم بین المللی اجازه پیگیری فیصله مؤرخ ۱۲ اپریل دیوان قضایی را که در مورد افغانستان پیگیری نمی گردد، صادر نمود. جلسات قضایی موکول در محکمه توجه بیشتر را به مسئله پیگیری جرایم جنگی در افغانستان معطوف کرد.

۶۱. به تاریخ ۱۴ سپتامبر، شورای ملی قانون دسترسی به اطلاعات را که توسط فرمان تقنینی رئیس جمهور به تاریخ ۳ مارچ ۲۰۱۸ توشیح شده بود، صرف با آوردن دو تعدیل، اول: افزایش تعداد کمیشنرین کمیسیون دسترسی به اطلاعات از پنج به هفت کمیشنر، و دوم گسترش کمیته گزینش کمیشنرین با علاوه نمودن یک نماینده از مجلس سنای شورای ملی و یک نماینده از وزارت عدلیه، تصویب نمود.

V. کمک های بشردوستانه

۶۲. نیازمندیهای بشری در افغانستان توأم با خشونت های جاری که منجر به بیجاشدن مردم گردیده و همچنان عدم مصئونیت غذایی در حال رشد، تشدید فقر و فرارسیدن فصل زمستان پیوسته افزایش پیدا کرد. نصف جمعیت افغانستان (نزدیک به ۱۷ میلیون نفر) در ساحاتی که شدیداً از جنگ متأثر اند زندگی می کردند. به تعداد بیشتر از ۱۲۸۰۰۰ نفر بین ۲۹ جولای و ۱۱ نوامبر در اثر نبرد ها جدیداً بیجا گردیدند که تعداد مردمانی را که خانه های شانرا ترک نموده بودند به بیشتر از ۳۶۵۰۰۰ نفر از آغاز سال ۲۰۱۹ بدینسو افزایش داد. بیشتر از نصف این تعداد (۵۸ درصد) را اطفال تشکیل میداد. مطالعات نشان داد که بطور تخمینی به تعداد چهار میلیون نفر از سال ۲۰۱۲ بدینسو بیجا گردیدند و دوباره به خانه های شان برنگشتند. یک تعداد زیاد مردمان بیجاشده در اسکان غیررسمی بسر برده و دسترسی اندک به خدمات اساسی به دور از کمکهای اولیه بشری داشتند و قصد بازگشت به خانه های شانرا در آینده نزدیک نداشتند.

۶۳. جنگ تقاضا برای خدمات برای رسیده گی به صدمات ناشی از جنگ را پیوسته افزایش داد. از تاریخ ۱۵ آگست الی ۱۵ نوامبر، به تعداد بیشتر از ۳۲۷۰۰ نفر در برابر جراحات ناشی از جنگ مداوا گردیدند که یک افزایش ۱۸ درصدی را در مقایسه با عین زمان در سال ۲۰۱۸ نشان داد. در هر سه واقعه صدمه جنگ یک واقعه آن یک زن و یک طفل بود. نیاز برای مراقبت صدمه جنگ در ولایت های هلمند، غزنی، کندهار، کندز، ننگرهار و زابل جائیکه نبرد های نظامی دسترسی به مراقبت های صحتی را پیوسته کاهش داد، بیشتر بود. شرکای صحتی کمک های صحتی را برای بیشتر از ۵۲۰۰۰ نفر که ۶۲ درصد آنانرا زنان و دختران تشکیل میداد، فراهم نمودند. به تعداد بیشتر ۱۹۶۰۰ طفل حمایت روانی را از طریق "مکان های مناسب برای اطفال" بدست آوردند.

۶۴. تازه ترین سروی در افغانستان نشان داد که از جمع ۳۴ ولایت در ۲۵ ولایت بیماری سوء تغذی به شکل حاد و اضطرابی وجود دارد. باوجود خوش بینی های نسبی نسبت به ریزش باران و وضعیت خوب چراگاه ها در ربیع قبل، تأثیر دوامدار خشکسالی سال ۲۰۱۸ وضعیت تغذی را پیوسته متأثر نمود. تخمین شده بود که در سال ۲۰۲۰ به تعداد ۱۴.۳ میلیون نفر یا

در معرض بحران و یا در وضعیت اضطراری غذایی یعنی (سطح ۳ و یا ۴ مرحله بندی منسجم) قرار خواهند گرفت. دلایل عمده وخیم شدن وضعیت تداوم جنگ و بیجاشدن مردم، دسترسی اندک به مراقبت های صحتی و امکانات بهداشتی مناسب بود. از ماه جنوری الی ماه سپتامبر ۲۰۱۹، ملل متحد و شرکای همکار آن خدمات درمانی و غذا های مخصوص تغذی را برای ۳۸۸۵۴۶ نفر اطفال زیر سن پنجسال و ۱۰۲۶۱۳ نفر خانم های حامله و شیرده مصاب به بیماری سوءتغذی حاد فراهم نمودند.

۶۵. باوجود چالش های امنیتی، مؤسسات بشری توانستند تا به ۳۷۲ ولسوالی از مجموع ۴۰۱ ولسوالی در سراسر کشور یعنی (۹۳ درصد) در جریان ۹ ماه نخست سال رسیده گی نمایند. بطور مثال، ملل متحد و شرکای همکار آن توزیع مواد غذایی در ولسوالی چهار سده ولایت غور را تکمیل نمودند. ولسوالی چهارسده بنابر مشکلات پیچیده دسترسی به آن برای چندین ماه غیرقابل دسترس بود. توزیع مقدار ۱۹۲ تن مواد غذایی برای ۱۱۶۴۸ نفر مردم ذینفع در این ولسوالی در ماه اکتوبر ۲۰۱۹ تکمیل گردید. مذاکرات جهت دسترسی بشری در سراسر کشور بی نهایت دشوار بود، بخصوص در جریان مرحله انتخابات زمانیکه تشدید خشونت ها محدودیت های رفت و برگشت باعث بیشتر شدن تأخیر برای برنامه های کمک رسانی و زمان برای مذاکرات جهت رسیده گی به مردم نیازمند طولانی تر شده بود.

۶۶. بین تاریخ ۱۴ اگست و ۱۵ نوامبر ۲۰۱۹، یک تعداد مجموعی ۱۴۶۳۳۷ نفر اشخاص فاقد مدرک و مهاجرین عودت کننده به افغانستان رسیدند. تعداد فوق شامل ۴۳۶۹ عودت کننده فاقد مدرک از کشور پاکستان، ۱۲۴۸۸۴ عودت کننده فاقد مدرک از جمهوری اسلامی ایران و ۱۶۳۰۲ عودت کننده فاقد مدرک از کشورهای اروپایی و ترکیه بود. ارقام مجموعی بشمول ۲۶۶ نفریکه طور دواطلبانه عودت نموده بودند و تعداد ۱۶۰۳۶ نفری اخراج شده، عمدتاً از کشور ترکیه یعنی (۱۵۶۸۱) نفر نشان دهنده یک شیوه جدید و قابل ملاحظه اخراج و فرستادن دوباره مهاجرین به افغانستان بود. مهاجرین عودت کننده در این دوره شامل تعداد ۴۲۷ نفر از کشور پاکستان، ۳۴۷ نفر از جمهوری اسلامی ایران و ۸ نفر از کشورهای دیگر بود. تعداد عودت کننده گان راجستر شده در افغانستان ۵۵ درصد پائین تر از تعداد عودت کننده گان در عین زمان در سال ۲۰۱۸ بود. در سال ۲۰۱۹، یک کاهشی در تعداد عودت کننده گان فاقد مدرک از جمهوری اسلامی ایران و پاکستان در مقایسه با سال ۲۰۱۸ وجود داشت. در پاکستان، مهاجرین افغان قادر به باز کردن حسابات بانکی بودند و کارت های ثبت مهاجرت آنها الی ۳۰ ماه جون ۲۰۲۰ تمدید گردید. بتاريخ ۱۱ اکتوبر، افغانستان، جمهوری اسلامی ایران، پاکستان و کمیشنری عالی ملل متحد در امور مهاجرین در مورد یک استراتژی بازگشت دواطلبانه مهاجرین توافق نمودند.

۶۷. به تعداد مجموعی ۲۰ واقعه تأیید شده مرض فلج اطفال یا پولیو در تاریخ ۱۹ نوامبر ۲۰۱۹ که شامل ۸ واقعه در ارزگان، ۵ واقعه در هلمند، ۳ واقعه در کندهار، ۲ واقعه در پکتیکا، یک واقعه در کونړ و یک واقعه در ننگرهار میباشد، گزارش داده شد. از مجموع واقعات فوق، ۱۶ واقعه در مناطق جنوب کشور که طالبان کمپاین خانه به خانه معافیت از مرض پولیو را منع کرده بودند، گزارش شده بود که این ممانعت یک چالش عمده را برای کمپاین معافیت از مرض پولیو از ماه می ۲۰۱۸ بدینسو بمیان آورده بود. این وضعیت پس از ممنوع قرار دادن تمامی فعالیت های معافیت از مرض پولیو در ماه اپریل ۲۰۱۹، وخیم تر گردید. بتاريخ ۲۵ سپتامبر، طالبان این ممنوعیت را قسماً از میان برداشت و راه اندازی دو کمپاین معافیت از مرض پولیو را در مراکز ثابت صحتی در ماه اکتوبر و نوامبر اجازه داد. در ساحات تحت کنترل حکومت، استراتژی خانه به خانه معافیت از مرض پولیو در ماه های اگست و سپتامبر تطبیق گردید. مذاکرات در سطوح مختلف جریان دارد تا کمپاین خانه به خانه معافیت از مرض پولیو در سراسر کشور تکمیل گردد. قرار بود تا دور دیگر کمپاین واکسیناسیون بتاريخ ۱۶ دسامبر آغاز شود.

۶۸. خدمات عملیات ماین ملل متحد و شرکای همکار آن آگاهی دهی شانرا جهت کاهش تلفات اطفال از اثر انفجار اشیای انفجاری باقیمانده از جنگ از طریق تعلیمات آگاهی دهی در مورد خطرات ماین به اطفال افزایش دادند. حکومت افغانستان در راستای پلان کاری جهت پیروی از پروتوکول چهارم کنوانسیون منع و یا محدودیت استفاده از یک تعداد از سلاح های متعارف که منجر به جراحات بیشتر گردیده و یا دارای تأثیرات بدون تفکیک میباشد، پیشرفت نمود. پلان کاری پاسخ و مکلفیت ها جهت پاکسازی اشیای انفجاری باقیمانده از جنگ پس از توقف خصومت های فعال را جهت کاهش تأثیرات و خطر اشیای انفجاری تصریح نمود.

۶۹. از ماه اگست الی اکتوبر ۲۰۱۹، ملل متحد و شرکای همکار آن به مساحت ۵.۲ کیلومتر مربع زمین مملو از اشیای انفجاری با تأثیرات بلند را پاکسازی نمودند که به تعداد ۴۵ قریه از آن مسفید گردیدند. بمنظور پاسخ و رسیده گی به نگرانی

های محافظتی عودت کننده گان از جمهوری اسلامی ایران و پاکستان، به تعداد تقریباً ۱۳۸۲۸۲ نفر در افغانستان از تعلیمات آگاهی دهی در مورد خطرات ماین که از سوی ملل متحد تمویل گردید، مستفید گردیدند.

۷۰. نامنی گسترده، ماین های جاسازی شده و اراضی سخت گذر پیوسته چالش ها را برای دسترسی نهاد های بشری و مصئونیت پرسونل ببار آورد. از تاریخ ۱۵ آگست الی ۱۵ نوامبر، به تعداد ۶ تن از کارکنان مدد رسان کشته، ۹ نفر مجروح و ۱۶ تن اختطاف گردیدند. در سال ۲۰۱۹، به تعداد ۱۱۹ رویداد در برابر کارکنان مدد رسان بشری در مقایسه با ۱۰۲ رویداد در سال ۲۰۱۸ گزارش داده شد. حملات عمدی بالای کارکنان و مراکز صحتی و همچنان کارکنان ماین پایی، به ویژه در شرق و جنوب کشور ادامه پیدا کرد. در سال ۲۰۱۹، کارکنان مدد رسان ۳۲۵ رویداد مربوط به دسترسی به ساحات را همانند ۳۸۰ رویداد محدودیت دسترسی در سال ۲۰۱۸ گزارش دادند. به تعداد بیشتر از ۱۳۶ رویداد دسترسی به ساحات، پرسونل صحتی، تجهیزات و مراکز آنانرا متأثر ساخت.

۷۱. نظر به گفته خدمات پیگیری کمکهای مالی، مبلغ ۴۲۳.۴ میلیون دالر کمک مالی بشری الی ۱۷ نوامبر پرداخت گردیده و یا ۶۹.۲ درصد مجموع کمک مالی برای سال ۲۰۱۹ نیاز خواهد بود. الی ۳۰ سپتامبر، به تعداد ۵.۴ میلیون نفر کمک و رسیده گی صورت گرفت که این رقم به دلیل پاسخ قابل توجه به خشکسالی و تخصیص بیشتر وجوه مالی در نیمه نخست سال، بیشتر از اهداف تعیین شده بود. در سال ۲۰۲۰، شرکای بشری قصد دارند تا برای تعداد ۷.۱۲ میلیون نفر کمکهای عاجل، محافظت و یا کمک های بهبود یابی را از جمع مجموعاً ۹.۴ میلیون مردم نیازمند فراهم سازند که جهت رسیده گی به این نیازمندیها مبلغ ۷۳۲.۶ میلیون دالر امریکایی نیاز است.

VI. مبارزه با مواد مخدر

۷۲. از ۱۵ جولای الی ۳۱ اکتوبر، مراجع تنفیذ قانون مجموعاً ۶۷۶ عملیات مبارزه با مواد مخدر را انجام داده اند که در نتیجه آن ۳۵۳ کیلوگرام هیروپی، ۱۲۴۴ کیلوگرام تریاک، ۳۰۲۶ کیلوگرام چرس، ۲۲۶ کیلوگرام متفامفتامین، ۳۳۲۲ تابلت ۳، ۴-متیلن دی اکسی آفمتامین، ۵ کیلوگرام مواد کیمیاوی پیش ساخت، ۱۱۳ لیتر از مواد پیش ساخت مایع، ۱۲۴۹۱۱ کیلوگرام تخم کوکنار و ۴۴۵۰ کیلوگرام بنگ دانه ضبط گردیده است. این ضبط ها منجر به بازداشت ۷۹۶ مظنون و مصادره ۱۱۱ واسطه نقلیه و ۵۹ قبضه سلاح گردیده است. مجموعاً ۱۰ تن از منسوبین پولیس مبارزه با مواد مخدر در حین انجام این عملیات ها کشته و ۸ تن دیگر آنان زخمی گردیدند.

۷۳. دفتر مواد مخدر و جرایم ملل متحد (UNODC) وزارت صحت عامه را در آموزش ۶۹ کارمندان دولتی، خدمات رسانان، و منسوبین سازمان های جامعه مدنی، در زمینه جلوگیری مبتنی بر شواهد و مدارک، خدمات معالجه و مراقبت حمایت نمود. همچنین به حکومت در زمینه بازبینی و توسعه راهبرد ها، استراتژی ها، رهنمود ها و پروتوکول های مرتبط به معالجه معتادین به مواد مخدر و اچ آی وی، حمایت تکنیکی ارائه گردید.

VII. حمایت از ماموریت

۷۴. الی تاریخ ۴ نوامبر ۲۰۱۹، میزان پست های خالی در یوناما ۷ درصد برای کارمندان بین المللی و ۴ درصد برای کارمندان مسلکی داخلی و ۲ درصد برای سایر کارمندان ملکی، در مقایسه با میزان تصویب شده بالترتیب ۷، ۵، و ۳ درصد بوده است. نسبت کارمندان اناث در حد ۳۵ درصد برای کارمندان بین المللی، ۴۱ درصد برای داوطلبان ملل متحد ۱۳ درصد برای کارمندان مسلکی داخلی و ۹ درصد برای سایر کارمندان داخلی، کماکان پایین باقی مانده است. از ۱ جولای الی ۳ سپتامبر یوناما ۱۷۹ ماموریت زمینی و ۲۱ ماموریت از طریق هوا و همچنان ۱۰۶۵ ماموریت ها و نشست های آگاهی عامه را انجام داده است که طی آن نمایندگان ولسوالی ها از دفاتر ساحوی دیدن نمودند.

VIII. ملاحظات

۷۵. به تاریخ ۲۸ سپتامبر مردان و زنان افغان در سراسر کشور با متقبل شدن خطرات امنیتی به مراکز رای دهی رفتند. من همه افغان هایی که از حق رای شان استفاده نمودند را می ستایم. من همچنین از کار نیرو های امنیتی افغانستان در امر حمایت از پروسه انتخابات از راه انتقال، محافظت و جمع آوری مجدد مواد حساس انتخاباتی، و تامین امنیت محلات انتخاباتی تا رای دهندگان به شمول زنان بتوانند در این پروسه اشتراک ورزند، ستایش به عمل می آورم. اشتراک آنان حاکی از یک تعهد پایدار برای این روند دموکراتیک و نظم مبتنی بر قانون اساسی است. یک انتخابات با اعتبار که نتایج آن از اراده واقعی مردم افغانستان نمایندگی کند، از سوی طیف وسیعی از طرفهای ذینفع پذیرفته شود، برای یک افغانستان پر امن و با ثبات حایز اهمیت حیاتی است. تا زمان نشر این گزارش، نتایج ابتدائی انتخابات هنوز اعلان نگردیده است.

۷۶. طی مدت چند ماه معدودی که کمیسیون مستقل انتخابات افغانستان و کمیسیون شکایات انتخاباتی افغانستان مسئولیت مدیریت پروسه انتخابات را به عهده گرفته بودند، به پیمانہ وسیعی عقیده بر این بود که این انتخابات در مقایسه با انتخابات قبلی از نظر تخنیک دارای آمادگی ها و برنامه ریزی بهتری بوده است. یک بهبود قابل ملاحظه در این انتخابات همانا به کارگیری دستگاه های بایومتریک برای تایید هویت رای دهندگان و انتقال نتایج بود، و کمیسیون مستقل انتخابات میزان دسترسی ای را برای نامزدان انتخابات نمایندگان و ناظرین نامزدان انتخاباتی فراهم نمود که پیش از این سابقه نداشته است. با آنکه پیشرفت های قابل ملاحظه ای در این راستا به چشم می خورد، چالش ها همچنان پا برجا بود. نهاد های برگزار کننده انتخابات و گروه های ناظر انتخاباتی، وجود مشکلات تخنیک، و درست کار نکردن دستگاه های بایومتریک، و نیز مشکلاتی از ناحیه ارتباطات را به دلیل حمله بر زیربنا ها در محلات رای دهی مشاهده نمودند.

۷۷. در حالیکه نهاد های برگزار کننده انتخابات سرگرم مدیریت نتایج انتخابات می باشند، بایسته است تا نهاد های انتخاباتی به طور مداوم و منظم با طرف های ذینفع در ارتباط باشند و به همه سوالاتی که از سوی نامزدان و سایرین مطرح می گردند، پاسخ ارائه نمایند. من همه طرفهای ذینفع را مصرانه توصیه می کنم تا از سلامت پروسه انتخاباتی پاسداری نموده و نهاد های انتخاباتی را در اجرای کامل مسئولیت های شان، منجمله از طریق مطرح نمودن همه شکایت ها از طریق نهاد ها و کانال های رسمی یاری نمایند. من نامزدان ریاست جمهوری را به این فرا می خوانم تا ثقل انجام شده از سوی هواداران شان را محکوم نموده و به شکل سازنده ای در پروسه اشتراک نمایند و به صلاحیت نهاد های برگزار کننده انتخابات احترام قابل شوند. من از نامزدان و هواداران شان خواهش می کنم که بعد از رسیدگی به شکایات انتخاباتی مطابق قانون نتیجه را بپذیرند.

۷۸. منازعه مسلحانه جاری در افغانستان رنج و سختی های فراوانی بر مردم این کشور تحمیل می نماید. نقش آفرینان بین المللی و منطقه ای می توانند نقش عمده ای در تقویت تلاش در راستای ایجاد حل و فصل این منازعه ایفا نمایند. من از همه طرفها خواستار اینم که کوشش های شان را در این راستا مضاعف نموده و آنها را بر دست آوردهایی که تا کنون محقق شده است بنا نمایند. من همچنان بدین باورم که گفتگوی مستقیم بین دولت افغانستان و طالبان برای تحقق صلح ماندگار و پایدار حایز اهمیت است. سازمان ملل متحد آماده است تا از هر طریقی که بتواند، از صلح پایدار حمایت نماید.

۷۹. طی ۱۸ سال اخیر پیشرفت های چشمگیری در زمینه حقوق و آزادی های زنان در افغانستان صورت گرفته است. برای تحکیم و تقویت این پیشرفت ها، افغانستان به صلح ثبات و آشتی نیاز دارد. برای اینکه صلح پایدار باشد، حقوق زنان باید محافظت گردد. صلح باید مردان و زنان افغان را فراسوی توسعه و مساوات بیشتر سوق دهد، نه اینکه آنها را از پیشرفت های حاصله به قهقرا ببرد. زنان باید در هر گام از گام هایی که در راستای پروسه صلح برداشته می شود به طور کامل و موثر سهم بگیرند. من از حکومت به خاطر تعهد آن به تقویت مشارکت زنان در پروسه صلح و امنیت و تصمیم گیری ستایش می کنم و پیشرفت های بیشتری را در این راستا خواهانم.

۸۰. منازعه روز افزون همچنان هزینه سنگینی را بر مردم ملکی از ناحیه کشتار، جراحت، و بیجاشدگی تحمیل می نماید. من از بابت افزایش بی سابقه تلفات ملکی طی مدت جولای تا سپتامبر که بالاترین تعدادی است که یوناما از بدو آغاز مستند سازی تلفات به طور سیستماتیک در سال ۲۰۰۹ تا کنون ثبت نموده است، نگرانم. من یک بار دیگر تاکید می کنم که همه طرف های منازعه باید به تعهدات شان در قبال قانون بشر دوستانه بین المللی و حقوق بشر بین الملل عمل نمایند و تدابیر فوری را برای جلوگیری از تلفات ملکی روی دست گیرند. من حکومت را به برداشتن گام های بیشتر برای تطبیق پالیسی اش مبنی بر کاهش تلفات ملکی فرا می خوانم.

۸۱. برای رسیدن به صلح، تحقق توسعه اقتصادی و ایجاد فرصت های کاری برای جمعیت اکثر آجوان کشور حیاتی است. من از اقدامات جاری برای بهبود اتصال منطقی و برداشتن موانع تجارت در داخل و فراتر از مرز های افغانستان ابراز خرسندی می کنم. تمرکز دولت بر توسعه کارو بار در سکتور خصوصی قابل ستایش است، ولی برای تحقق رشد سکتور خصوصی و ایجاد فرصت های شغلی برای نسل آینده افغانستان، اعمال اصلاحات بیشتر در پالیسی ها نیاز است. به منظور حمایت از دیدگاه دولت مبنی بر خودکفایی اقتصادی؛ تدابیر برای مبارزه موثر با اقتصاد غیر قانونی، مبارزه با فساد اداری و امنیت بهتر حیاتی است.

۸۲. با تاسف، برای برخورداری از حق آزادی بیان در افغانستان هنوز هم باید بهای سنگینی پرداخت. شمار زیادی از خبرنگاران و مدافعین حقوق بشر در حملات هدفمند در جریان منازعه در افغانستان کشته شده اند. این چنین حملات هدفمند به هیچ وجه قابل قبول نیست و مرتکبین آن باید هر چه زودتر به پنجه قانون سپرده شوند تا زمینه برای تحقق محیطی مساعد برای حاکمیت قانون فراهم شود.

۸۳. من به دلیل چشم انداز اسفبار بشری ای که در بیشتر قسمت های کشور وجود دارد، نگرانم و توجه بیشتری را از جامعه بین المللی به بحران بشری در افغانستان خواهانم. حیاتی است تا دولت های عضو تعهد شان را به منظور رسیدگی به نیاز های عاجل بشری و حفظ دستاوردهای توسعه حاصله و جلوگیری از وارونه شدن پیشرفت ها، در جبهات متعدد تجدید نمایند تا به نیازهای عاجل بشری رسیدگی به عمل آید و راه حل های پایدار تقویت گردد. من همچنان از بابت شمار زیاد حملات دوامدار علیه کارمندان امداد بشری نگرانم.

۸۴. من از کارمندان ملل متحد و نماینده ویژه ام در افغانستان و رئیس هیئت معاونت ملل متحد برای افغانستان، آقای تادامیچی یاماموتو به خاطر تعهد دوامدار شان برای عملی نمودن تعهدات مان نسبت به حکومت و مردم افغانستان تحت شرایط پرچالش سپاسگزاری می کنم. با نگرانی عمیق حملات اخیر علیه کارمندان ملل متحد را یادآور می شوم. از مقامات افغانستان می خواهم که از هیچ گونه تلاشی در راستای شناسایی و به محاکمه کشیدن هر چه زود تر عاملین این حملات، و تقویت تدابیر اتخاذ شده برای بهبود مصونیت و امنیت کارمندان ملل متحد فروگذار ننمایند.